

المقدمه

عندما شاء القدر أن يحب ويعترف لها كان للحياه راى آخر وفرقتهم فهل يجدها ام تضيع الحياه جميع اماله

(تائه من دونك) ☺

الفصل الاول

مراد: انا لازم الاقيها

عادل : حاول تانى

مراد: جربت ومافيش فايدة قلبى بيتقطع عليها جامد كل يوم مش عارف اعيش من غيرها

عادل: عارف انه مش وقته بس انا بدور معاك عليها وانا مش فاهم حاجه

مراد : أفهمك بص انا ودنيا كونا متجوزين غصب ومحدث كان طابق التانى

عادل: ودا ليه

مراد: صراحه اتعرفت عليها كانت جايه تقدم على شغل هنا و انا رفضت لان السكرتيرة بتكون واجهت الشركه ليها مواصفات فى اللبس وكدا ولما قولتلها كدا هزقتنى

عادل(بضحك): قادرة

مراد(وهو بيبتكر): جدا وانا لما اتكلمت خدت قلم فا عرفت عنوانها ورحت اتجوزها علشان اعلمها الادب على تصرفها

عادل: وبسهوله دى وافقت

مراد: لا فهددتها انى ممكن اذاي اى حد من اسرتها لو رفضت

عادل: وبعدين

مراد: اتجوزنا ومنكرش انى حبيبتها بس كونت عارف انها مغصوبه عليا فى اتفانقنا نطلق علشان مقدرتش اغصبها عليا اكثر وقبل يوم الحادثه

Flash back

مراد : ممكن نتكلم

دنيا: نعم

مراد: انا قررت اننا ننفصل

دنيا(بصدمه): نعم قصدى ليه

مراد: انا اتجوزتك غصب وانا اسف وقررت اسبيك وبلاش نأذى بعض اكثر

دنيا(بحزن): ماشى

دنيا راحت لأهلها وحاكتلهم بسبب جوازهم وانهم هينفصلوا

ابوها: كونت قوليلى ومكانش يقدر يعمل حاجه

دنيا: انا خوفت عليكم مش اكثر

ابوها: خلاص إالى حصل حصل بس سوال

دنيا: اتفضل

ابوها : انتى حبيته

دنيا(بتردد): لا بتقول كدا ليه يا بابا

ابوها: نظرة الحزن اللى فى عينك بتقول كدا

دنیا : لا ابدًا انا كويسه

الاب: انتى حرة ادخلى اوضتك ارتاحى

دنیا: ماشى

الام: تفتكر هى حبتة

الاب: ممكن سببها هو مايستهلهاش

الام: ربنا يهديه

.....

فى فيلا مراد الجارحى

مراد(لنفسه): غبى غبى كونت قولتلها انك بتحبها وخليها تقرر كان ممكن تفضل جنب

قلبه: ممكن تكون بتحبك

مراد: ممكن

عقله: طب مشيت وماعترضتش ليه

قلبه: انت قولت القرار ومدتهاش فرصه

مراد: صح انا هصلح كل حاجه بكرة وهقولها انى بحبها ومش وهقدر اعيش من غيرها

وخذ مراد القرار انه يعترفها

.....

يوم الحادثه اتصل مراد على دنيا

مراد: الو ازيك

دنیا: تمام وانت

مراد(بحب): هبقا احسن لو نزلتى تقابلينى

دنیا(باستغراب): انت فين

مراد: تحت البيت عندك ممكن تنزلى نتكلم

دنیا: هنتكلم فى ايه

مراد : هتعرفى لما تنزلى يلا

دنیا : ماشى

نزلت لمراد وركبت العربيه

مراد: وحشتينى

دنیا(بصدمة): قولت ايه

مراد: وحشتنى

دنیا:

مراد: عارف انك مستغربه بس هنوصل مكان نتكلم فيه وهتفهمنى كل حاجه ماشى يا حبيبتى

كانت دنيا تشعر بالفرحة لسماع كلماته ولكن كيف يتغير ويريد الانفصال وفي نفس الوقت يظهر عكس ذلك

امام النيل

مراد: انا بحبك ومش عايزك تبعدى عنى ابدأ انا بس عايز اعرف انتى حاسه نحيتى بايه مغصوبه عليا ولا حاسه بحاجه نحيتى

دنيا: لسه فاكر

مراد(بندم): اسف بس مقدرتش اكمل وانا حاسس انك مغصوبه عليا

دنيا(بدموع): عارفه امبارح انا مانمتش كونت بعيط على انى حبيتك وانت محبتنيش مع انى عارفه اتجوزتنى ليه بس معرفش ازاي مشاعري اتحركت نحيتك

خدها فى حضنه جامد

مراد: بحبك ولا آخر نفس فيا هفضل احبك وعد منى

دنيا: يعنى مش هتسبني

بص فعنيها وقالت: لو سبتك هموت

فرحت اووى بكلامه

مراد: يلا نروح نجيب حاجتك من اهلك ونروح سوا

دنيا(بفرحه): ماشى

كان مراد فى غايه السعادة ومشغل اغنيه بتعبر عن حبه وببيص عليها ويعنى

مراد(بيغنى مع الاغنيه): احنا مالناش الا بعض بوعدك من الليله وعد مش هعيش من غير هواك ياللى دونيتى معاك

دنيا(بفرحه): اول مرة اشوفك مبسوط كدا

مرادبصلها وقال: خلاص طول ما انتى جنبى هفضل مبسوط بس خليكى دايمًا معايا بحبك

دنيا(بفرحه): وانا.....

قطع كلامها سياره متجهها نحوهم

دنيا(بصراخ): هالاسب

دنيا فادى

الفصل الثاني

فى المستشفى

كان والد دنيا يقف أمام غرفه العمليات فى انتظار الدكتور حتى خرج

الدكتور: حضرتك والد مين فيهم

والد دنيا: بنتى بنتى كويسه

الدكتور: اه دلوقتى هي كويسه الخابطه كانت جامدة وقفنا النزيف بس لسه فترة على ما تصحاه

والد دنيا: الحمد لله

الدكتور: الأستاذ إلی کان معها عنده كسر فی رجليه ولسه مفاقش

والد دنيا: المهم بنتی ممكن ادخلها

الدكتور: اه اتفضل

داخل الغرفة

سماح(والده دنيا): ياعینی يابنتی

هشام(والدها): هو السبب انا هخليه يندم

فی هذه الأثناء فاقت دنيا

دنيا: اااه

هشام: مالك حاسه بايه

كانت دنيا تنظر حولها ولا تفهم ماذا حدث

دنيا: انا فين وايه حصل

هشام: انتی عملتی حادثه

دنيا(باستغراب):حادثه ازای وكونت فين

دخل الدكتور

الدكتور: حاسه بايه

دنيا: مش فاكرة حاجه

هشام (نظر لدكتور): ممكن اكلم حضرتك

خرج الدكتور مع هشام

الدكتور: اتفضل

هشام: هي مش فاكرة حاجه

الدكتور(بمقاطعه): ابوه ممكن جدا علشان الخطه كانت جامدة

هشام: عارف ان مش عايزها تعرف حاجه عن الحادثه ولا الشخص إلی معاها

الدكتور(باستغراب): ازای

هشام: معلش يا دكتور دا لسلامه بنتی

الدكتور: بس حضرتك دا

هشام(برجاء): معلش يابني واحنا هنفكرها بس لازم تخرج قبل ما مراد إلی جوه بصحا

الدكتور : بس هي تعبانه لا تبقا تحت الملاحظة

هشام: هوديها مستشفی تانيه بس لازم تخرج

الدكتور(باستغراب من اصراره): بس حضرتك هتمضی على إقرار ان دا على مسئوليتك

هشام(بسرعه): موافق

ورجع لابنته

هشام لزوجته: دنيا الدكتور قال انها كويسه وممكن تخرج دلوقتی

مراد: تفتكر هلقها

عادل: ان شاء الله

مراد: يارب

.....

في مكان آخر

تستيقظ فتاه ذات عيون بنيه كالبنديق ولها نظرة جذابه

وانتجعت الى خارج غرفتها

دنيا: صباح الخير

والديها: صباح النور

دنيا: بابا كونت عايزة اسالك على حاجه

هشام(بالتسامه): ايه يا حبيبتى

دنيا(بتوتر): بابا في حد دايمما بشوفه في حلمي بس حاسه اني اعرف واني شوفته قبل كدا

هشام(بخوف): عامل ازاي

دنيا: طويل وشعره أشقر و عنبه خضرا بس على طول بشوفه وبحس أول ما فكر فيه ان في صداع أو فكرة في دماغى

هشام(بتوتر): لا عادى ممكن ممثل أو خيال يلا روى ساعدى مامتك علشان تعبانه في تحضير الفطار لوحدها

دنيا(بالتسامه): ماشى

هشام(لنفسه): معقول هتفتكيره

#دنيافادى

الفصل الثالث

كانت دنيا في غرفتها تفكر في ذلك الغامض الذى يقتحم أحلامها وهل هو حقيقى اما مجرد حلم قاطع شرودها اتصل صديقتها هاجر

هاجر: دودو حبيبتى عامله ايه

دنيا: ازيك يا حبيبتى

هاجر: كونت عايزه اطلب منك طلب

دنيا: اطلبى يا قلبى

هاجر: فرح فاطمه صحبتى بعد يومين وكونت عايزاكى تروحي معايا

دنيا: طب هي صحبتك انت حاجى اعمل ايه

هاجر: ما انا عايزاكى معايا انا معرفش في الفرح حد غيرها ومينفعش مرحش كفايه اني محاضرتش الخطوبه كدا هتزرعل

دنيا: طيب هقول لبابا واكلمك بليل

هاجر: ماشى باى

اغلقت الخط وشردت مرة آخر فى ذلك الغامض

.....

فى شركه مراد الجارحى

كان مراد يراجع بعض الملفات المهمه وفاجئه تذكر ماذا كانت تفعل حبيبته عندما كانت تراه يعمل

Flash back

كان مراد يعمل فى مكتب داخل الفيلا

دنيا: هتفضل كدا كتير

مراد: اه

دنيا(بسخيرة): متجوزه انسان الى

مراد(بيرود): اه

دنيا(فى سرها): بارد

مراد(بيرود): انا تعوزى تشتمنى أبعدى علشان بسمعك

دنيا(بعيظ): اعمل مع ايه دا

وفاجئه لقت فكرة

دنيا شددت الورق من على المكتب بسرعه وجريت على غرفتها

مراد مكانش مستوعب هى عملت ايه طلع وراها

مراد: دنيا افتحى دا ورق مهم

دنيا:.....

مراد(بزعيق): افتحى بدل ما اكسر الباب

دنيا فتحت

مراد: فين الورق

دنيا:حبيبته

مراد(بعصبيه): مابهز رش فين الورق

دنيا: هنتفق اتفاق وبعدين هتاخذ الورق

مراد: هدينى الورق ولا اخده بنفسى

دنيا:.....

مراد: طيب انا هجيبه

ودخل يفتش فى كل حته ملقاش حاجه

مراد: ايه الزفت الاتفاق

دنيا: بص انا زهقانه فا هتعد معايا زى الشاطر كدا نتفرج سوا على فيلم وبعد ما يختص هديك الورق

مراد: فيلم؟؟؟ طب ماتنفرجى انا منعتك

دنيا: لا مش هتفرج لوحدى ودا شرطى

مراد: طب هاتي الورق وبعدين نتفرج

دنيا: مليش دعوه دا شرطى

مراد: لا مش موافق

بعد نص ساعه

بتتفرج على فيلم the lion king وبتعيط

مراد(بعصبيه): انتى بتعيطى على ايه مش فاهم

دنيا(بدموع): موفاسا مات

مراد: يعنى كرتون وبتعيطى علشان الأسد مات

دنيا: وهو موت موفاسا دا شويه حرام انت مش عندك مشاعر

مراد: اووف هيخلص امته

دنيا: لسه شويه

مراد(فى سره): انا لللى جيته لنفسى

دنيا: هششششش بس

بعد انتهاء الفيلم

مراد: ها الورق فين

دنيا: هطلع أجيبه

مراد: استنى عايز اعرف مخبيه الورق فين دا قلبت الاوضه

مراد اتصدم لما لقيها مطلعها الورق من التلاجه بتاعه المشروبات الللى فى الاوضه

مراد: فى التلاجه؟؟؟؟

دنيا: اه شوفت الذكاء وحطيت فايل علشان مش يتبل من السقعه

مراد(بستغراب): انتى؟؟؟؟

دنيا: مالك

مراد: انتى طبيعیه

دنيا(بابتسامه): اصل دا المكان الللى عمرك مهدور

فيه

مراد: انا منى لله انى واقف بكلمك اصلا

Back

مراد(لنفسه): كونتى مجنونه اوووى واكمل بحزن

وحشتنى

قاطعه دخول عادل

عادل(بابتسامه): اجى اعزمك على فرحى

مراد: اخير!!!

عادل: محسنى انى كونت معنس دا انا البنات هتموت عليا

مراد(بسخيرة): يواد يا جامد اما نشوف

عادل: بعد يومين ها او عا تنسا

مراد: مبروك يا برو

ابتسم عادل وخرج

مراد(بحزن): يريتك معايا

.....

فى منزل دنيا

دنيا: بابا

هشام: ايه يا حبيبتي

دنيا: كونت عايزة اروح مع هاجر فرح صاحبيتها

هشام: لازم تروحي يعنى

دنيا: يا بابا انا دايم محبوسه هنا مش فاهمه ليه ومش بخرج بس يا ريت المرة دى توافق ارجوك

هشام فى نفسه كان عارف انه دايم حابسها خوف ان مراد يلاقىها بس لامته

هشام: ماشى بس مش هتتاخروا يا بقلق عليكى

دنيا(فرحه): ماشى يا احلى بابا

اتصلت دنيا بهاجر وبلغتها بالموافقة واتفقوا انهم هيتقابله يروحوا مع فاطمه يساعدها فى شراء بعض الاشياء

.....

تانى يوم فى المول

فاطمه: ازيك يا هاجر واحشاني

هاجر: انتى كمان دى دنيا صحبتى

دنيا(بابتسامه): مبروك

فاطمه: عقبالك بس انا حاسه انى شوفتك قبل كدا

دنيا: معتقدش

هاجر: دنيا مش بتخرج اصلا

فاطمه: معرفش حاسه انى شوفتها

ثم ذهبوا واشتروا الفستان وفاطمة انتهت من أشياءها ولكن كان يشغل بالها اين رأت دنيا هي على يقين انها رأتها ولكن كيف

.....

يتبع

رأيكم

يا ترى مراد هيلاقى دنيا الأول ولا هي هتفتكره؟؟؟

ايه علاقه فاطمه بدنيا وتعرفها منين؟؟

دنيا فادى

الفصل الرابع

يوم الزفاف

كان التحضيرات تقام بكل مكان فى أرجاء فيلا عادل وتزيين بالورد الاحمر والابيض فى كل مكان

عادل: مش عايز غلظه عايز كل حاجه مطبوطة اتفقنا

رجاله: تمام

مراد: يلا يا عريس اجهز فاضل كم ساعه

عادل: يلا

.....

فى مركز التجميل

فاطمه (بفرحه): ايه رايمك فى الفستان

دنيا(بانبهار): تحفه بجد

هاجر(بفرحه): جميل فاضلك التاج

فاطمه بتدور بالفستان بفرحه

فاطمه: انا فرحانه اووى بجد

دنيا: كملى بسرعه العريس على وصول

هاجر: التاج اهو

.....

مراد(بفرحه): البدله تحفه عريس عريس مافيش كلام

عادل: دا انت اللى عريس ياعم ايه البدله دى

مراد(بغرور): هوا انا اى حد ولا ايه

عادل: بس بس خلىنا نجيب العروسه وعقبال يا برو

مراد(بحزن): عقبالى لا ياعم قول عقبال مآلقياها

عادل: مقصدش يارب ياعم تلاقياها النهاردة

مراد(بضحك): يا سلام طب يلا

.....

وصل عادل ودخل ليحضر العروس

عادل بنبهار: ايه الجمال دا

..... نعم

عادل: معرفش انك هتبقى قمر كدا

.....: انت مجنون

عادل: مالك مانتي

فاطمه(بعصبيه): ما انتى ايه انا هنا

عادل(بصدمه): معلش افكرتها انتى بس على فكرة انتى احلى

فاطمه(برفع حاجب): يا راجل دا انا هوريك بس الصبر

عادل(بتوتر): ليه كدا انت عسل

فاطمه: عيب عليك دا انا هوريك العسل بس لما نروح

دنيا: شكل فاطمه هتظبط عرسها

هاجر(بضحك): اه

دنيا: احنا واقفين بعيد ليه تعالى نرحلها

هاجر: لا احنا هنركب عربيه تانيه

دنيا: يلا

فى الزفاف

هاجر: كله بيرقص مع مراته وخطيبته واحنا قاعدين هنا

دنيا: صح بس شايفه فاطمه مبسوطه ازاي

هاجر: يارب تفضل مبسوطه دايمًا

دنيا : يارب

كان مراد يسير شاردا وتخيل دنيا معه الان قاطع شروده اصطدام فتاه به

هاجر : اسفه

مراد: ولا بهمك

دنيا: يلا يا هاجر

التفت مراد لمصدر الصوت بصدمه

مراد: دنيا

دنيا: حضرتك تعرفنى

مراد لم يصدق انه يراها فاسحبها فى حضنه فاجئه

دفعته دنيا ولكن لم تقدر

مراد: وحشتنى اوووى كونتى فين كل دا

تركها مراد ليكمل حديثه ولكن صدم عندما تلقى صفعه من دنيا

دنيا: انت ازاي تعمل كدا مجنون

مراد(بصدمه): انت مش عرفانى انا جوزك

دنيا: جوز مين انت مجنون

لم يفهم مراد

مراد: دنيا حبيبتى انا مراد جوزك

دنيا: شكلك مجنون انااا

وفاجئه تذكرت انها رأتها فى أحلامها ولكن كيف يكون هو

مراد: انت مش فكرانى بس انا جوزك وبدور عليكى من ساعه واهلك خدوكى وسفروا

شعرت دنيا بالتوتر وصداع شديد يهاجمها وسقطت فاجئه

مراد: دنيا دنيا فوقى

لم تفهم هاجر ما حدث ولكن اتصلت على والد دنيا

.....

والد دنيا: الو

هاجر: الو يا عمى دنيا تعبت وراحه المستشفى

هشام: مالها

حكى هاجر ما حدث

هشام(بصدمة): خليكى جنبها اوعى تسببه ياخذها

هاجر: حاضر

هشام: قولى اسم المستشفى بسرعه

هاجر: مستشفى *****

.....

فى المستشفى

الدكتور: مين مسؤول عنها

مراد(بسرعه): انا جوزها

الدكتور: المدام جالها انهيار عصبى نتيجة صدمه

مراد: طب هتبقا كويسه

الدكتور: هنعرف لما تفوق

والد دنيا: انت عرفت مكانها منين أبعد عن بنتى

مراد(بعصبية): دى مراتى إالى أخذتها منى من غير ما عرف

هشام: علشان بحميها منك

مراد: انا بحبها وعمرى ما اذتها عارف انا قلبت الدنيا عليها كونت هموت واعرف هى فى

هشام: اعتبر انك ملقتهاش وطلقها

مراد(بعصبية): انسى دنيا مراتى وهاجر من هنا معايا انا ومحدث هياخذها تانى ومش هسيبها

قاطع كلامهم الدكتور

الدكتور: المريضة فاقت

دخل مراد والدها

كانت تنتظر لمراد بتركيز

مراد(بقلق): انتى كويسه

هشام: أبعد عندها

مراد: حبيبتى ردى انتى كويسه

دنيا: مراد انااا

#دنيافادى

الفصل الخامس

فى حفل الزفاف

عادل لحد أصحابه: فين مراد

امير: مش عارف فاجئه لقيته شايل بنت وخرج بيها بس تقريبا كانت فاقد الوعي

عادل(باستفهام): مين دى

امير: مخدش بالى

عادل: طب اتصل عليه

امير: يا عم دا فرحك ركز فيه

عادل: اتصل عليه بقولك نظمن

فاطمه: مالك يا حبيبي

عادل: لا ياقلبي ولا حاجه بس مراد اختفى

فاطمه: وانا بردو مش لاقية هاجر ودنيا

عادل عند سماع الاسم

عادل: دنيا دى مين

فاطمه: دى صاحبت هاجر وانا اتعرفت عليها من فترة بس عارف شامه انى اعرفها قبل كدا بس مش ا فاكرة فين

عادل: أمير امير

فاطمه: مالك

عادل لاميير: هات الفون بتاعى

عادل لفاطمه: هى دى دنيا

نظرت فاطمه الى الصورة وصدمت كانت صورة دنيا مع مراد

فاطمه(بصدمة): اه

عادل: ايه طب ازاي معرفهاش

Flash back

كان عادل يجلس بجوار فاطمه ويبدو عليه القلق

فاطمه: مالك يا حبيبي

عادل: مافيش مراد لسه مش لاقى مراته وحالته وحشه

فاطمه: يارب يلاقيها طب وريني شكلها يمكن اكون شوفتها

عادل: مطنش تعرفيها بس اهي

فاطمه : فعلا مشفتهاش قبل كدا

Back

فاطمه: دا كان من سنه وانا كونت حاسه اني شوفتها بس مش فاكراة فين

عادل: خلاص اظمن عليه يا أمير وانا بعد الفرغ هكلمه

.....

في المستشفى

دنيا: مراد انا مش فكرتك بس انا شوفتك كذا مرة في حلمي كونت بشوفك بس

مراد(بصدمه): خالص مش فاكراة اى حاجه بنا

دنيا شعرت من نظرة مراد لها انه حزين من كلماتها

دنيا: بس اكيد هفتكرك بس انت سبتنى ليه

نظر مراد بغضب وعتاب لهشام ثم اردف

مراد: انا عمرى ما سبتك دايمًا كونت بدور عليكى فى كل مكان بس انتى اختفتى

نظرت دنيا لولدها باستفهام

هشام(بتوتر): مش وقته الكلام دا نظر لمراد واكمل عايزك برا

خرج مراد مع والدها

مراد(بعصبية): ليه ها ليه تبعد مراتى عنى سنه سنه بدور عليها زى المجنون فى كل حتته سنه مشوفتش فيها طعم الراحة والنوم اكمل والدموع تسقط من عينيه سنه قلبى بيتقطع على فراقها ومش عارف هي فين ووحشاني ماكونتش قادر أتخيل انى ممكن اتعلق بحد كدا أو انى احبها اكثر من نفسى وانت حرمتنى منها من غير سبب

هشام: انا كونت بحميها منك

مراد(بعصبية): وانا امته اذتها ها امته

هشام: انت كونت هتطلقها

مراد: يوم الحادثه اعترفلتها بحبى وانى مش هسبها ولما فوقت من الحادثه انت خدتها وانا عايز اعرف السبب

هشام(ببرود): انا قولت إالى عندى وانت هتسبها فاهم

مراد: بنتك مراتى وهاخذها

هشام: مين قال كدا الطبيعى انها مش فاكراك فا انسى انك ترجعلها

مراد: يعنى ايه

هشام: یعنی انا ابوها و ای سبب هقوله ليهما هتصدقنى وتبعد عنك
مراد(بصدمه): انت ازای قادر تكون كدا دى بنتك واکيد بيهك انها تبقا فرحانه وترجع فاكرة كل حاجه

هشام: مافكرتش ازای سنه وانها مش فاكرة ولا حاجه بسيطه

مراد(بعد فهم): یعنی ايه

هشام: فكر وانت تفهم

مراد: عادى مش لازم تفتكر بسرعه ممكن تاخذ وقت اكثر

هشام: لا هى كانت ممكن تفتكر بس انا مش هسمح بدأ ومش هسمحك تقربلها ابا

مراد: انسى انسى هخدها غصب عنك

هشام: ياريت لان بكده هيبقا سهل تكرهك

مراد: انت ايه

هشام(ببرود): زى ما قولتلك بكلمه اخليها تكرهك وتبعد عنها

دفعه مراد ودخل لنديا

مراد: انتى كويسه مش كدا

نديا: اه

مراد: خلاص هخدك ونروح

نديا: فين

مراد: فيلاتنا انا وانتى انا لافيتك ومش هسيبك

نديا(بتوتر): انا لسه مش فاكراك فا ممكن تستتنى شويه لحد ما افتكرك أو اخذ عليك

مراد: بس يا حبيبتى لازم تكونى معايا علشان تخدى عليا مش كدا

هشام(بمقاطعه): بنتى مش راحه مكان معاك انت عايز تعمل فيها زى ما عملت قبل كدا

نديا(باستفهام): عمل ايه

مراد: انا ما عملتش حاجه

هشام: انا مكوتتش عايزك تعرفى دا بس الحادته كانت بسببه كان عايز يموتك دا بيكرهك وكان دايمما بيعدك ويحبسك فى
الفيللا علشان كدا انا هربت بيكى لما جاتلى فرصه

مراد بصدمه من كلام والدها لم يتخيل أن تصل الأمور لهننا

مراد(بعضبيه): لا والله ابا دى كانت حادثه وانا كونت معاكى انا وانتى كونا فى العربيه وفى عربيه جت عليا فاجئه
وانا عمرى ما اذيتك صدقنى

نديا لم تستوعب كل هذا والدها يحبها ولا يكذب ابا فى حديثه اما ذلك الغريب أو زوجها يبدو عليه الصدق أيضا ونظرته
لها تظهر حبه الكبير

نديا: انا مش فاهمه طب انت بتعمل كدا ليه

مراد(بدموع): وانا عمرى ما اذيتك ولا فكرت اذيكى ابا انتى حب عمرى وحياتى

نديا كانت تشعر بالصدق فى حديثه ولكن لا تصدق ان والدها يكذب

دنيا: بس بابا عمره ماكدب عليا

مراد: طب طب اعمل ايه علشان تصدقي

هشام: اوعى تبدله فرصه دا كداب وهيديكى

لم يلتفت مراد له وامسك يد دنيا ووضعها على قلبه

مراد: طب لو انا كداب دا بردو بيكدب شوفي عايضة اعملك ايه علشان تصدقي وانا هعمله وعد منى ولو قولتلى انى امشى وابتعد عنك هبعده بس ارجوكى ادبنى فرصه واحده

كانت دنيا تشعر بدقات قلبه التى تدق كالطبول تحت يدها ولكن لم تعرف ماذا تفعل وحسنت امرها

دنيا : مواقفك ادبك فرصه بس لو طلعت بتكذب عمرى ما هسمحك ابدا

مراد: بفرحه اكيد وعد

دنيا: بس هفضل عند بابا

مراد: لا هيبعدك عنى تانى

دنيا: لا بابا هيوعدك بدأ صح يا بابا

هشام: يابنتى دا

دنيا(بمقاطعه): انا هديله فرصه ارجوك

هشام: ماشى

مراد: ممكن طلب

دنيا: اتفضل

مراد: عايذ احضنك

دنيا نظرت له بتوتر : انا قاطعها مراد عندما اخدها لحضنه لعله يخفف من شوقه وعذابه

بعد فترة تركها ونظر إلى عنيتها

مراد: بحبك وفضل جنبك

كل هذا تحت نظرات هشام التى لا تنذر بالخير

تفكروا ليه هشام بيعمل كذا؟؟؟

ايه سبب ان دنيا تفضل فاقدة الذاكرة؟؟؟

#دنيافادى

الفصل السادس

فى المستشفى

الدكتور: هى هتفضل تحت الملاحظه يومين وبعدين تقدر تخرج

مراد: شكرا يا دكتور

هشام: تمام وانا هفضل مع بنتى

مراد: لا شكرا انا هفضل مع مراتى ممكن حضرتك تروح

هشام: لا مينفعش

مراد: ودا ليه مش قولت هتدينى فرصه يا عمى (وشدد على كلمه عمى) كمان دنيا مراتى ها

هشام(بغيط): دنيا بنتى مش هتوافق

نظر مراد لدنيا: موافقه يا حبيبتى

دنيا: انا كدا هتعبك فا ممكن

مراد(بمقاطعه): لا هفضل مافيش تعب ها موافقه

دنيا(بتوتر وهى تنظر لوالدها): ماشى خلاص يا بابا

أراد هشام قبل ذهابه ان يوتر الجو بين دنيا ومراد وان يجعلها تخاف من وجوده معا

هشام: ممكن تتفضل ثانيه يا مراد عايز دنيا لوحدها

لم يطمئن مراد لهذا الطلب ولكن خرج وتركهم

دنيا: خير يا بابا

هشام(بكذب): بصى يا حبيبتى حاولى تتجنبى الكلام معاه لما تبقوا لوحدها اصل دا بيتعصب بسرعه وممكن يمد ايده عليكى

دنيا(بخوف): ليه

هشام: انتى دايما كونتى بتقولى لما تتكلمى معا لو الكلام مش عجابيه بيضريك

دنيا(بتوتر): طب خلاص خليك انت

هشام: مش هينفع ساعتها لما تطلعى من هنا هياخدك غصب فا خليكى كويسه معاه لحد ما تطلعى وبعدين نشوف حل ماشى

دنيا: ماشى

هشام: سلام يا حبيبتى

بعد لاحظات دخل مراد ووجدها تنظر له بتوتر

مراد(بابتسامه): مالك

دنيا(بتوتر): لا لا مافيش

مراد(أراد أن يخف من توترها): ماشى يا ستى قوليلى انتى تقربى لمين فى الفرح

دنيا: فاطمه تبقا صحبتي

مراد(باستغراب): ازاي انا عمرى ما شوقته معاه وهى شافت صورتك مرة ساعدت ما عادل سألها

دنيا: هى صاحبه هاجر وانا اتعرفت عليها من يومين

مراد: طيب المهم انتى لاقيتك

كانت دنيا تتأمل شكله وكم هو وسيم وطويل جسده رياضى

مراد: وحشتنى اووى

دنیا(بتوتر): شكرا

مراد(بضحك): شكرا طيب العفو بس ايه الحلاوة دى

دنیا: بس ممكن تبطل

مراد(بابتسامه): ماشى

دنیا(بتوتر): هو انا ممكن اسالك سوال

مراد: اه براحتك

دنیا: هو احنا عرفنا بعض ازاي

مراد: فى الشركه عندى انتى كونتى جايه تقدمى على شغل وحببتك واتجوزنا

لم يريد مراد ذكر سبب الزواج حتى لا تظن أن مراد لا يحبها وبسبب كلام والدها أراد أن تطمئن له

دنیا: طب الحادثه

مراد: ممكن نتكلم فى دا بعدين

دنیا: اشمعنه

مراد: علشان انتى تعبانه ودا مش وقته

دنیا(باصرار): من اولها عايز تخبى عليا وتكذب

مراد(بصدمه): انا بخبى وكمان بكذب

دنیا(بتوتر): خلاص اسفه انا انا

لاحظ مراد توترها وانها تضع يدها على وجهها

سحب مراد يدها

دنیا: والله خلاص

مراد: مالك خابفه وبتدارى وشك ليه

دنیا:.....

مراد فهم ان والدها ربما اخافها منه

مراد: ممكن تبصلى وتقوليلى مالك

دنیا: يعنى مش هتضربنى

مراد: لا اضرب ليه

دنیا: صراحه بابا قالى انك بتعمل كدا لما بسالك وتبقا عايز متردش

مراد(بغضب حاول اخفائه): لا ياقلبي انا عمرى ما عملت كذا ولا هعمله اتكلمى واسالى براحتة انا كان قصدى علشان
تعبانه

دنيا: وعد مش هتعمل كذا

مراد: وعد

دنيا: عارف

مراد: اممم

دنيا: شكلك طيب

مراد(بابتسامه): لا انا شرير قوى

دنيا: لا انت طيب

.....

فى منزل هاجر

والده هاجر (وفاء): مالك يابنتى من ساعه مارجعتى من الفرح وانتى قاعدة لوحدك

هاجر: مافيش يا ماما

وفاء: شكلك خايف مالك احكلى

هاجر: انا كونت فى الفرح معا دنيا اغما عليها

وفاء: يالهووى هى كويسه اه

هاجر: طلعت متجوزه وجوزها بيدور عليا

وفاء: ايه ازاي

هاجر: مش دا المهم المهم اللى سمعته

وفاء: سمعتى ايه

قصت هاجر ما سمعته بين مراد وهشام عندما كانت متجه نحو غرفه دنيا بالمستشفى لتتوقف وتبعد فور سماعها لما قاله
هشام وتذهب خارج المستشفى بخوف من ذلك الرجل الذى يحاول اذيت ابينته

وفاء: يالهووى ازاي ابوها يعمل كذا ويعنى ايه ياخدها من جوزها

هاجر: مش عارفه ودنيا متعرفش حاجه وخايفه اقولها يحصلها حاجه

وفاء: ابوها دا ظالم حسيب الله ونعم الوكيل فيه بصى بلاش تقوليها دلوقتى استنى شويه لحسن تتعب اكثر

هاجر: ماشى

.....

فى منزل عائله دنيا

هشام: انا هخلص منه

والدتها: ياما قولتلك دا حرام وهيلقيها

هشام: انتى فاكرة هسبها

سماح: بنتك بتحبه

هشام: مش هخليها تفتكره ابدأ

سماح: حرام عليك كفايه ازيه فى البيت انت ايه
هشام: بنتك غيبه ما معرفتش تخليه يكتبلها قرشين ولا فيلا ولا اى حاجه كونت سيبتهاه
سماح(بقرف): دى بنتك إللى عايز تبعها
هشام: مش هبعها بس هستفيد شويه مفيهاش حاجه يعنى
سماح: انت خسارة فيك البيت إللى بتحبك وبتخاف على زعلك ويا عينى ماتعرفش ان ابوها كدا
هشام(بزعيق): بس مش ناقص صداع

.....
فى المستشفى

كان مراد يتأمل دنيا وهى نائمه ويتذكر مقالها التى كانت تفعلها ليستقيظ

Flash back

دنيا: انا زهقت هو مش هيصحا بقا

ثم جات فى راسها فكرة

دنيا(لنفسها): هى قديمه بس حلوة هقف بعد علشان اهرب

ثم فتحت الثلاجه واخذت مكعبين ثلج و رمتهم على رقبته

مراد(بفرع): ايه دا

دنيا(بضحك): ياختى صحتى

مراد(بعصبيه): والله لوريكى تانى

خرجت دنيا مسرعه من الغرفه

دنيا: اهدا يا مراد صحتك

مراد: لو جدعه اقفى مكانك

دنيا: noooooo

مراد : ماشى

خرجت دنيا بسرعه الى حديقته الفيلا واختفت

مراد: ايه دا هى فين

كان يقف اما حمام السباحة فجاءت من خلفه ودفعته

دنيا: احسن

مراد: اه حسابك تقل

دنيا: كسبت

مراد ليكى يوم

دنيا: مش سامعاك

فاق من شروده على صوت هاتفه

مراد: الو

امير: بقالى سنه برن عليك

مراد: عايز ايه

امير: كونا بنظمن عليك و عرفت انك لاقيت مراتك

مراد: اه بص اقفل وهكلمك بعدين

امير: ماشى

نظر مراد إليها مرة اخرى

مراد: وعد مش هخسرك تانى ابدا

﴿٥٥﴾

##يتبع

##دنيافادى

الفصل السابع

فى المستشفى

استيقظت دنيا على ضوء الشمس الذى ملاء الغرفة لبدء يوم جديد نظر حولها لتقع عينيها على مراد الذى ينام على الكرسي جانب السرير

دنيا: مراد مراد

مراد(بخضه): انتى كويسه فى حاجه واجعاكى

دنيا: لا لا اهد كونت هقولك ممكن تروح تستريح بل ما تنام على الكرسي جسمك يوجعك

مراد(بابتسامه): كل يهون علشانك

دنيا: شكرا

مراد: مافيش بنا شكرا دا واجبى انا هشوف الدكتور علشان تخرجى النهاردة

دنيا: ماشى

خرج مراد وشردت دنيا حاولت أن تتذكر كيف كانت تراه باحلامها لاعلمها تتذكر هل كان يحبها أو لا

قاطع شرودها دخول مراد

مراد(بابتسامه): الجميل سرحان فى ايه

دنيا: لا ولا حاجه الدكتور وافق

مراد: طبعا وانا هاخذ بالى منك

دنيا: هوا انت عايزنى ارواح معاك

مراد(باستغراب): اه اكيد

دنيا: انا كونت عايزة افضل عند بابا شويه على ما اخذ على وجودك فى حياتى يعنى

مراد: طب مش المفروض تخدى على وجودى وانا معاكى ازاي هتاخدى عليا وانا بعيد

دنيا: بص مش عارفه بس انا مش مستعدة

مراد: انتی قولتی هتدینی فرصه

دنیا: اه بس ادینی اسبوع و هروح معاك البيت ممكن

مراد(بضیق): ماشی بس علشان مغصبکیش علی حاجه

دنیا(بفرحه): اتفقنا بس انت هتجی عادی تشوفنی عند بابا وهنبقا زی المخطوبین مثلا بس اسبوع

مراد: بشرط

دنیا: ایه

مراد: هتبقی فی باباکی اه بس خروج هتاخذی ادنی انا ماشی

دنیا(بحزن): ماشی کدا کدا بابا بیرفض انی اخرج

مراد: انسی انا هخرجک

دنیا(بفرحه): بجد

مراد: اه انتی النهاردة تترتاحی ویکرا هفسح زی مانتی عایزة

دنیا: وعد

مراد: وعد بس ای حاجه باباکی یقولهاک عنی تقولیهالی اتفقنا مش عایز حاجه تقف بینا

دنیا: اتفقنا

.....

فی منزل هشام

کان يتحدث فی الهاتف بغضب

هشام: اعمل ایه کل حاجه کانت تمام لحد ما ظهر تانی

.....: اتصرف انت قولت هتجوز هالی

هشام: ودا اللی هیحصل انا هطلقها منه وانا اعرف اسیطر علی بنتی بس ادینی فرصه اسبوع اظبط کل حاجه

.....: ماشی بس اکثر من کدا هاخدها بمعرفتی وساعتها ومافیش فلوس ماشی

هشام: ماشی

أغلق الخط وهو يتوعد لمراد وانه سيحصل علی ابنته لیزوجها باخر من أجل المال أفاق علی صوت زوجته وهی تتحدث مع أحد فی الخارج

سماح: بنتی انتی کویسه

دنیا: کویسه یا ماما

سماح(بابتسامه): اتفضل یا بنی نورت

مراد: دا نورك یا امی

هشام: اهلا یاحبیتی مش کونت تقول کونت جیت خدتها انا

مراد(بابتسامه صفراء): عادی انا کونت معاها وبعدين مرضتتش اتعبک یا عمی

هشام(بابتسامه مماثله): ما فیش تعب دی بنتی

لاحظت سماح توتر الجو فا اردفت

سماح: اتفضل یابنی اعد اجبلك حاجه تشربها

مراد: شكرا ماتتعيش نفسك
هشام: اقعدى يا سماح هوا ماشى
دنيا: بابا عيب كدا ثم نظرت لمراد خليك معايا ممكن
هشام: شكل عنده شغل خليه بروحه ولا ايه
نظرت دنيا لوالدها بعتاب
مراد: هجيك بعدين
دنيا: بس انت مقعدتش معايا
مراد: هكلمك بليل هاتى رقمك وانا هتصل بيكى بليل نتكلم براحتنا
دنيا: ماشى
غادر مراد ونظرت دنيا لولدها
دنيا: ليه كدا يا بابا عيب اووى انك تطرده
هشام(بضيق): انا مش طايقه
سماح: بس عيب الراجل فى بيتك
هشام: وانا مش عايزه فى بيتى
دنيا: بس دا جوزى
هشام: اسكتى كل ما هاجى هنا دى طرقتى معاه
دنيا(بغضب): ماشى يا بابا
هشام: دنيا هاتى موبايك
دنيا: ليه
هشام: هاتيه
دنيا: اتفضل
قام هشام بكسر الهاتف
دنيا(بصدمة): ليه كدا
هشام(بسخرية): يورينى هيتصل عليكى ازاي
دنيا(بدموع): انت ليه كدا انت كسرتة علشان هيكلمنى
هشام: اه ويلا على اوضتى وماتخرجيش منها سامعه

دخلت دنيا الى غرفتها وظلت تبكى وهى لا تفهم ماذا حدث لوالدها ولماذا يتصرف هكذا تعرف انها لا تعرف مراد ولكن
هى تراه شخص جيدا ليس بهذا السوء

.....

فى شركة الجارحى

مراد لسكرتير: الغى كل حاجه بكرة

السكرتير: بس دا فى اجتماع مهم

مراد: الغى كله بقولك عايز بكرا فاضى

السكرتير: حاضر

دخل مراد مكتب فى قمه سعادته واخذ ينظر إلى الاوراق التى امامه بتركز وبعد ٣ ساعات

مراد(لنفسه): أخيرا كذا كل الصفقات تمام

نظر إلى الساعه وجدها الثامنه مساء

مراد: يا خبير انا لازم امشى

كان مراد متجها إلى فيلاته لكن تذاكر انه لم يتصل بحبيبتة فقرر أن يذهب لبيتها ليرها من الشرفه

.....

كانت دنيا تجلس بحزن فى غرفتها حتى سمعت صوت هاتف يعلن عن اتصال

دنيا: انا سمعه صوت موبايل بيرن بس فين

ظلت تبحث حتى وجدت الصوت يصدر من حقيبته يدها

دنيا: تلفون مين دا وجه ازاي هرد وخلص

مراد: الو

دنيا: مين

مراد: مش عارفه صوت جوزك

دنيا(بصدمة): مراد طيب دا تلفون مين

مراد: تلفونى

دنيا: مش فاهمه

مراد: صراحه كونت عارف ان ابوكى هيمنعك تكلمينى فا من غير مايخد باله حطيت تلفونى فى شنطتك علشان اعرف اكلمك

دنيا: فعلا هو كسر الفون بتاعى

مراد: دنيا هى اوضتك فيها بلكونه

دنيا: اه ليه

مراد: طيب اطلعى كدا

دنيا: بستغراب: ماشى

مراد: ايه القمر دا بس

دنيا: انت بتعمل ايه تحت

مراد: تفكرى جاي اعمل ايه جاي اطمن عليكى

دنيا: طيب اطلع

مراد: بلاش انا شوقتك ودا كفايه

دنيا: مراد

مراد: قلبه

دنيا: هتخرجنى زى ما وعدت

مراد: طبعا

دنیا: حتی لو بابا مردیش

مراد: انتی مراتی اخدک و اخرج براحتی و ابوکى انا هتصرف معاه بعدین

دنیا: ماشی

وظلوا يتحدثون طوال الليل فى أمور مختلفه ولكن فى قلب دنيا كان يولد العشق من جديد

هل سوف ينجح هشام فى خطته؟؟؟

#دنیاقادى

الفصل الثامن

فى اليوم التالى

فى أحد المطاعم التى تطل على النيل كان يجلس مراد مع دنيا فى قمة غضبه

مراد(بغضب): ممكن اعرف ايه الهبل إلیى حصل فى البيت دا ومين سي مصطفى إلیى جه وقال انه خطيبك دا وازای كونتى وافقه

دنیا(بدموع): طب ممكن نتفاهم براحه

مراد(بغضب اكبر): اه عادى قولى يمكن اوافق واشهد على جوازك بالمره

دنیا: ممكن تفهمنى من غير عصبیه

مراد: اخلصى انا على اخرى

دنیا: مصطفى دا ابن عمى وكان مسافر ومشتوش من زمان وجه من فترة وطلب ايدى من بابا و كان موافق بس انا مكنتش بفكر فى الموضوع ولا اعرف هو كويس ولا لا بس والله ما شفته غير يوم ما جه وبس ومش خطيبته ولا حاجه

كان مراد يستمع لها وهو فى قمة غضبه وغيرته

مراد: كملی وایه

دنیا: بس بعدین انت ظهرت

مراد: وطبعا بوظت كل حاجه صح ردى

دنیا: طب بتزعقلی انا لیه

Flash back لما حصل فى منزل دنيا قبل ساعتين

مراد: يلا كل دا بتلبسى

دنیا : حاضر ثوانى بس هقول لبابا ايه وهو عارف ان مش معايا تلفون اكلمك

مراد: صح خلاص هطلع انا اجيبك كانك متعرفيش

دنیا: ماشی كانى كونت لابسه علشان هاجر هتيجى

مراد: حلو كدا انا طالع

فى غرفه المعيشه

هشام بزعيق : ايه مين جاي دلوقتى ايه دا انت

مراد(بيرود): اه

هشام: جاى ليه

مراد: جاى اخذ مراتى نخرج سوا شويه

هشام: لا يا حبيبي مافيش الكلام دا

مراد: تُو تُو متقولش كدا از عل

هشام: امشى

مراد: هخدها واخرج واصلا مراتى ومحدث ليه حكم عليها غيرى

هشام: وهى هترفض تخرج معاك

مراد: جرب

هشام: دنيا دنياااا

دنيا(بتوتر): نعم يا بابا

هشام: مراد عايز ياخذك وتخرجوا سوا

دنيا(بصدمة مزيفه): بجد وانا موافقه

نظر لها هشام بتحذير ولكنها تجاهلت ذلك

مراد(بانتصار): شوفت يلا يا قلبى اجهزى

هشام(لنفسه): هندمك حالا

هشام: اقعد استنتها وهقول لسماح تجهلك حاجه تشربها

مراد(باستغراب): فاجئه كدا

هشام: اه اقعد انا هنده سماح وجى

هشام لزوجته زى ما قولتلك روحى على ما تكلم فى التلفون

.....

فى أحد الفلل الراقية يجلس شاب فى منتصف العشرين من عمره يتسم بقدر كافي من الوسامة لجعل الفتيايات يعجبين به فهو يمتلك عيون زرقاء صافيه كالسما و بشرة بيضاء مشربه بسمره خفيفه ولكن على قدر وسامته باتى فساده وحبه لتملك

رن هاتفه

مصطفى: ايه نفذت اتفقنا

.....

مصطفى: يا ايه عايز ياخذها

.....

مصطفى: خليه عندك لحد ماجى فاهم

أغلق هاتفه بغضب وخرج مسرعا

.....

عودة لمنزل لدنيا

دنيا: جهزت

مراد: قمر ياقلبي

دنيا: يلا

سمعوا صوت الباب يدق بعنف

مراد: استنى هشوف مين

هشام(لنفسه): اهلا بالاعصار

مراد: انت مين

مصطفى: جاي لدنيا خطيبتى

مراد(بصدمه): نعم

هشام: مين ايه دا مصطفى تعالى ياابنى

مراد: خطيبت مين إللى انت جيلها

مصطفى وهو يشير على دنيا: دى

مراد(بغضب): دى مراتى

مصطفى: انت معرفش تَو تَو كدا يا دنيا مش تقوليله ياقلبي

امسكه مراد من ياقته و اردف بعصبيه: انت باين عليك مجنون ولا دماغك فيها حاجه انطق يلا

دنيا(بقلق): اهدى يا مراد

مصطفى: قوليله يا قلبى

لاكمه مراد بعد كلمته

مراد: انزلى اسبقنى على تحت

هشام: او عى تنزلى

مراد(بغضب هادر): يلا حالا لاكم مراد مصطفى مرة آخر ودى علشان تعرف هعمل فيه ايه لو شوفتك فى مكان هى فيه

.....

فى السيارة كان يقود بسرعه جنونيه وهو يتذكر كلام مصطفى وكيف ينظر لها لانه رجل ويعرف ما معنى نظرة لمصطفى لدنيا يتمنى لو كان يستطيع أن يقتلع عيون ذلك الوغد

مراد: كفايه عياط

دنيا:

توقف امام احد الكافيهات

Back

مراد: خلاص بس لو فكر يكلم هاءا يكلمك تقوليلى هاءا

دنيا: حاضر بس ممكن تهدأ

مراد: ماشى تحبى نروح فين

دنیا: خلاص روحنی

مراد: خلاص بقا یعنی عایزانی اعمال ایہ لما یقولی انا خطیبها یعنی اقولہ مبروک

دنیا: لا بس تتکلم براحه من غیر عصبیه

مراد: انتی لو حسبتی بالی انا حسبتہ کونتی ولعتی

دنیا: لیہ حسیت بایہ کونت غیران

سحب مراد یدھا ووضعھا علی قلبه واردف

مراد: دا کان ہیخرج من مکانه وبتحرق وعلقی اتجنن فہمتی مش غیرة عادیه ابدایا دنیا

دنیا(باحراج): ہنخرج فین

مراد: إمام شوفی نفسک تروحو فین

دنیا: ملاھی

مراد: توقعت کدا یلا

.....

ہشام: یردو خدھا یا فالح

مصطفی: بس علشان افکر ہسیطر علی البت دی ازای اصل ہخدھا یعنی ہخدھا

ہشام: اعمالی عملہ المهم فلوسی

مصطفی: اکید ہتوصلک

کان ہناک من یستمع إلی حدیثہم وعزم علی أخذ خطوة باشان إفساد ذلك المخطط القدر

.....

فی المساء

دنیا(بفرحہ): اجمل فی حیاتی بجد مش عارفہ اشکرک ازای

مراد(بتفکیر مزیف): فی طریقہ

دنیا: ایہ

فتح مراد ذراعیہ فا فہمت دنیا ما یقصدہ وارتمت فی أحضانہ

مراد: اللہ احلی ہدیہ

دنیا وہی تحاول ان تخرج من بین ذراعیہ: مراد مش کفایہ

مراد: لا

دنیا: مراد الناس

مراد: مش مهم الناس المهم انتی انتی وبس فاهمہ وبس

وبعد مرور دقائق كانوا یقفون امام منزلھا

دنیا: ہطلع والیوم کان جمیل اووی معاک

مراد: انتی اجمل

کانت تتوجع الی فناء المنزل ولكن سمعت صوت من خلفھا وصرخت اثر روايتها لسقوط مراد امامھا علی الارض

دنیا: انت بتعمل ايه هنا ومين رابطنى كدا

مصطفى: أولا خطفكك علشان انتى ملكى وبتاعى انا وبس ثانيا رجالتى إللى عملوا كدا وكمان موته حبيب القلب

دنیا(بصراخ): كداب كداب مراد انت عملت فيه ايه رد

مصطفى: رجالى زمانهم قاموا بالواجب معاه ممكن يكونوا رموه فى حته أو قتلوه بس فى الحالتين هتبقى ارماله حاجه حلوة مش كدا

دنیا: لا مراد وبابا هيعرفوا مكانى وهيقتلوك

مصطفى(بسخرية): بابا امم ابوكى صاحب الخطه وهو إللى باعيك ليا قصد شويه فلوس

دنیا(بصدمة): انت كداب بابا مستحيل يعمل كدا

مصطفى: امم مستحيل طب اسمعى دا

اخرج مصطفى من هاتف تسجيل صوتى لهشام وهو يقول: بص هتدينى الفلوس هتاخذ دنيا بس بردو لازم تخلص على مراد

مصطفى : صدقتى شكلك لسه اسمعى

(مراد رجوع وكدا ممكن تفنكر كل حاجه

مصطفى: كان لازم تسبها تروح الفرع

هشام: مجاش فى دماغى بقا بس اكيد مش هسيب الخطه تبوظ. يعنى اخدها منه وهو يرجعها عادى لا

مصطفى: طول ما هى بتاخذ الدوا خلاص

هشام: تحسن حاجه الدوا دا يمكن متفتكرش ابدًا بسببه بس منضمنش)

مصطفى: ايه عندى كتير بس اظن كفايه كدا وانك صدقتى كلامى

كانت دنيا غير مصدقه لما تسمع كيف ولماذا والدها الذى تثق به وتحبه كيف يؤذى ابنته ويدمر حياتها بسهولة

دنیا(بدموع): انا بكرهك وبكرهوا انتو ازاي كدا

مصطفى: هشششش خلاص اصلا مبقاش ليكى غيرى جوزك ودقايق ويموت وابوكى مش هيدور

دنیا: لا لا مراد عايش انا متاكده

مصطفى: اظاهر انك مش هتصدقى الا لما تشوفى بعينك ثوانى وهتبتلك

وبعد دقايق فتح مصطفى كاميرا هاتفه

مصطفى : جوزك اهو

دنیا: اكيد لا لا مش مراد لا

مصطفى: لا ايه مش شايفه الرجاله طحنينه ضرب ازاي وشه كله دم ملامحه راحت زى وما هيروح كله دلوقتى بص

وفاجئه قام أحد الرجال بالقاء مراد من على ذلك السور ليسقط جسده فى الماء ولكن دنيا عندما رأت المنظر صرخت باسمه وفقدت الوعى

دنیا: مراد لا

ظلت دنیا تبکی علی ما اصابها لا تدری اتشعر بالحزن علی قتل حبيبها الذی لم تعرفه سوى من یومین ولكن كان ذلك وقت کافی لتشتشعر حبه ام تشعر بالخذلان من اقرب الناس إليها والدها الذی احبته وكانت تفضل الموت علی تصدیق ما فعله بها

دنیا(لنفسها): عمری ما هسامحك یا.. هشام

دخل مصطفى واردف

مصطفى: لسه زعلانه محدش فيهم يستاهل

دنیا: فعلا وانا عايزة طلب وبعد كدا نتجوز

مصطفى(بصدمة): انتی بتتکلمی جد

دنیا: اه مراد وخلص مات بس فاضل هشام عايزاه يتعاقب

مصطفى: تحبى اعاقبه ازای

دنیا: لا عايزة اعاقبه بطريقتى

مصطفى: وهى ايه بقا

دنیا: ايه أكبر نقطه ضعف ليه وأكثر حاجه بيخاف منها

مصطفى: الفلوس اما الخوف فا هو جبان اصلا

دنیا: هو بيخاف منك

مصطفى: اه علشان عارف انه لو فكر يعمل حاجه انا مش عايزها هأذيه بسهولة

دنیا: حلو اوووى

مصطفى(باستفهام): اشمعنه

دنیا: طالما الفلوس بتوجعه وبيخاف منك كدا نعمل خطه سوا انا اخذ حقى منه وبعدها اعملك إلیى انت عايزه

مصطفى: وافق ايه خططتك؟

دنیا: بص هنمئل انى هربت منه وانى معرفش اى حاجه من اى عملها هشام و.....

ظلت دنیا تشرح الخطه لمصطفى الذی تفأجى من تفكيرها

دنیا: ايه اتفقنا

مصطفى(بتفكير): افرض انتی هرتى بجد

دنیا: خلاص راقبنى ولو فكرت اهرب انت هتعرف مكانى

مصطفى: اتفقنا

دنیا(بسعادة): اهو دا الكلام

.....

فى منزل هشام

كان يتحدث بغضب فى الهاتف

هشام: ازای

.....

هشام: لا لسه

.....

هشام: طب اقفل الباب بيخبط يمكن هي

فتح هشام الباب وتفأجا بوجود دنيا بالفعل فهو علم انها هربت ولكن هل مازلت تثق به

دنيا(بدموع): بابا الحقنى مصطفى كان خطفنى وانا هربت

هشام(بتصنع الصدمه): بجد انا كونت بدور عليكى وعلى مراد

دنيا(ببكاء): مصطفى قتله وانا هربت لما سمعته بيتكلم فى التلفون معا حد بيتفق على اقتلاك

هشام(بصدمه): ايه قتلى

دنيا: معرفش هوا قال كدا وقال انك تعرف عنه كثير وهو مش ببسيب حد يعرف عنه كثير الا لما يقتله

هشام(بخوف): يقتلنى طب العمل ايه دلوقتى

دنيا: اهرب

هشام: لا اكيد لا

دنيا: اومال هتسيبه يا ذيك

هشام : لا بس سيني افكر فى المصيبه دى انا نازل

دنيا(بخبث): خد بالك من نفسك يا بابا

خرج هشام من المنزل فاسرعت دنيا واتصلت باحد

دنيا: نفذ

.....

#دنيافادى

الفصل العاشر

بعد مرور اسبوع

فى المساء كانت دنيا تتحدث على الهاتف

دنيا: الو

.....: تعالى دلوقتى

دنيا: لازم دلوقتى

.....: اه

دنيا: جايه بس ايه المهم

.....: هتعرفى لما تيجى

دنيا: تمام ١٠ دقائق وابقا عندك

وقفت دنيا تنتظر لذلك المكان بانبهار شديد المكان مزين بورود ملونه وزينه لامعه

دنیا: کل دا علشانى

مراد(بابتسامه): اكيد يا قلبى

قامت دنيا باحتضانه: بحبك كونت فاكراك ناسى زى السنه إلیى فانتت

مراد: على فكرة كونت فاكرك بس انتى إلیى اتسرعتى وبوظتى كل حاجه

دنیا: يا سلام

مراد: تحبى افكرک لما.....

فلاش باک للعید میلا دنيا الماضى

دنیا: النهاردة عيد ميلادى يا ترى مراد هيفتكر ولا لا

دا لو نسى هنكد عليه

ثم جاء لها فكرة

دنیا: انا هنزل واكلمه وهيبان لو فاكرك بلا انزل

كان مراد فى مكتبه بياشر عمله

دنیا: ممكن ادخل

مراد(ببرود): ما انتى دخلتى اصلا

دنیا: فى حد يكلم بنوته رقيقه بالطريقه دى

مراد: معلش سيبك من البنوته مين دى إلیى رقيقه انتى

دنیا(بعصبيه): ومش انا ليه انشاء الله ناقصه ايد ولا رجل

مراد(بسخرية): ايوه طلعى جعفر وسيبك من الرقه

دنیا: جعفر فى عينك دا انا اى يحد يتمنانى يا يا بابا

مراد بغيره وسحبها من ذراعها: نعم اى حد ايه

دنیا: (بخوف): بهزر يا رمضان ايه بتهزرش

مراد: لا يا حتى مبهزرش ولو سمعت حاجه زى دى تانى هوريكى وشى التانى

دنیا: لا لا كفايه هو انا طايقه دا علشان اشوف التانى

مراد: بلا برا علشان اكمل شغل واعمليلى قهوة

دنیا: طفحتها

مراد: ايه

دنیا: بقول ماشى

خرجت دنيا من الغرفه وتوجهت للمطبخ

دنیا(لنفسها): طب احط فيها سم واخلص من بروده ولا منوم انا احط ملح زى الافلام والمسلسلات التركى واستخبه

بسرعه حلو دا

انتهت دنيا من القهوة ونظرت لها بانتصار

دنيا: انا هوريك جعفر

توجهت إلى المكتب وجدته يتحدث معا احد ويبتسم

مراد: عايز المكان يكون احسن حاجه والعشاء بردو وأول ماتجهز تبلغنى

دنيا(لنفسها): الحيوان بيخونى وهيعشيتها برا تطفحوه هما الإثنين ماشى والله تستاهل القهوة

دنيا: القهوة يا حبيبي

مراد : حبيبك

دنيا: اومال مش زوجى و قره عينى

مراد: ااه ياترى حاطه ايه فى القهوة

دنيا(ببراءة): انا انا ممكن احط لجوزى حبيبي حاجه فى القهوة

مراد: ياسلام

دنيا: نفسى تثق فيا مرة

مراد: لا طبعاً واثق علشان كدا استنى لما اخلصها وبعدين تخرجى

دنيا(بتوتر): ماشى

نظرت له دنيا وهو يرتشف من القهوة وهى متوترة

دنيا(لنفسها): واحد اتنين تلاته

مراد: ايه دااااا

هربت دنيا خارج الغرفة ومراد خلفها

مراد: بت استنى هنا

دنيا: اهدى العصبية الكثير غلط على صحتك

مراد: لو مسكتك يا دنيا هعلقك

دنيا: اهدى يامودى صحتك يا قلبى

توقف مراد بتعب : اشوف فيكى يوم يا شيخه

دنيا: تُو تُو كدا تدعى على مراتك حبيبتك

مراد(بحبث): فعلا حبيبتي ومراتى وقلبي وكل حاجه عندى

دنيا: هااا

مراد: انتى كل حاجه حلوة فى حياتى ودنيتى يا دنيتى انتى

سرحت دنيا فى كلماته ولم تلاحظ اقترابه منها (اختنااه احذرى 🤖)

مراد بعد أن امسكها: ياترى اعلقك فى النجفه ولا فى شجرة فى الجنينه اختارى

دنيا: غشاش

مراد: تستاهلى ياترى اعمل ايه فيكى

بعد ربع ساعه

دنیا: انا تعبت

مراد: لیه یاجابر دول ۲۰ ضغط بس

دنیا: کتیر علیا یا مودی

مراد: بت مابحش الاسم دا

دنیا: خلاص متقولش جعفر

مراد: ماشی یلا علی فوق علشان عندی شغل

دنیا(لنفسها): شغل بردو یا خاین

خرجت وتوجهت لغرفتها تحدث نفسها

دنیا: بدل ما یفتکر عید میلادی رایج یخونی ماشی زی ما نسی عید میلاد هتسا عید میلاده الاسبوع الجای وزی ما نسی الهدیه مش هدیه الهدیه اللى اشترتهاله من اسبوع ایوة طبعا کرامتی ثم انا اصلا مابفکرش فيه

(الفانز لدنیا لا والله)

دنیا: هو یعنی علشان عیونه خضرا و شعره لونه فاتح و عنود غمازات خلاص احبه اکید لا مش بحبه انا بس مجبره علی الوضع دا غیر کدا کان لا یمنک ابدا

مراد: مالک مبوزه لیه

دنیا: ما انت لو کونت فکرت کونت عرفت ان النهاردة عید میلادی بس الإهتمام مش بیطلب

مراد: غیبه هدیتک کانت بلیل کونت هعزمک علی خروجه حلوة بس خلاص علشان حرکه القهوة

دنیا: بجد طب اسفه

مراد: البسی وحصلینی

Back

مراد: فاکرة واخذتک علی مکان زی دا والسهره کانت قمر زیك

دنیا: بحیک

مراد: بموت فیکى وكل سنه وانتی طیبه یا قلبی اوعدک نخلص المتاهة دی وهنسا فر ونبدأ من جدید

دنیا: بجد

مراد: بجد بس فاضل آخر خطوة طبعا عارفها

دنیا: نتجوز

مراد: یارب یموت قبل ما تتجوزه

دنیا: ماتخفش هیحصل

#یتبع

#دنیا فادی

رایکم

یاتری دنیا ازای رجعتلها الذاکرة؟

مراد عاش ازای؟

وهتجوز مين ؟

عايزة اعرف تواقعاتكم 🦋❤️

الفصل الحادى عشر

مراد: نفسى اقتله واخلص منه

دنيا: هوا وهشام خلاص وقعه فى بعض خلاص

مراد: دا إللى مصبرنى خليهم يتحبسه ونخلص منهم

دنيا: فعلا يستاهله أهم حاجه انك عايش وبخير

مراد: قدرى انى افضل معاكى ياقلبى

دنيا: بحبك

مراد: انا بعشقتك يا قلبى صدقتى كله هيخلص هنبدا سوا

دنيا: انا لازم امشى دلوقتى قبل ما حد ياخذ باله

مراد: ماشى خلى بالك من نفسك وطمينى عليكى

دنيا : تمام

وصلت دنيا لبيتها بسرعه وتسلت بخفه خوفنا من ان يراها هشام وتفسد مخططها نامت على فراشها تتذكر ذلك اليوم الذى علمت فيه ان ملك فؤادها مازال على قيد الحياه

Flash back قبل اسبوع

فى منزل هاجر

هاجر: هنعمل ايه

وفاء والدتها: معرفش اتصلى بدنيا قوليلها

هاجر: ماشى

.....

دنيا: نفذ قالت كلمتها اغلقت الخط ثم وجدت اتصال آخر

دنيا: الو

هاجر: دنيا تعالى ضروري

دنيا: فيه ايه

هاجر : تعالى بسرعه واتفهمى

ذهبت دنيا بسرعه لتعرف ما الامر ولكن عندما وصلت صدمت بما راته

دنيا(بصدمه): مراد

.....

كان هشام يتجول فى شوارع عديدة يحاول الهرب من هؤلاء الرجال الذى لاحظ انهم يراقبونه منذ خروجه من منزله

هشام: كدا يا مصطفى بتقدر بيا طب هنشوف مين هيخلص على التانى الأول

أخذ يحاول الهرب منهم إلى أن نجح وأخذ يفكر كيف يتخلص من ذلك الوغد الذى يدعا مصطفى

.....
دنیا: مراد ازای

هاجر : انا لاقیتہ فی عربیتہ وحد تقریبا ضربه علی راسہ

دنیا(بدموع): کونت عارفہ انه عایش

هاجر: مش فاهمه

دنیا: بعدین بس هوا نایم لیه

هاجر: الدكتور اداه مهداء بس المفروض یفوق دلوقتی ومن ساعه ما لقیته وانا بحاول اوصلک بس معرفتش

دنیا: اهو بدأ یفوق

مراد: بلهفة: دنیا حبیبتی انتی کویسه

دنیا: اه وانت طمنی علیک

مراد: انا کویس

دنیا: ایہ حصل معاک

مراد: مش فاکر غیر ان بعد ما خدوکی معاهم انا وقعت علی الارض وبعدین جه حد وکان بحاول یساعدنی وبعدین وهو بیسندنی یدخلنی العربیه حد ضربه علی راسه وحطه فی عربیه واخده

دنیا: مین دا

مراد: معرفش دنیا کانت ضلمه مشوفتوش

دنیا: طب الناس دی خدته لیه

مراد: تقریبا افکره ان هو انا فا خدوه وال دنیا ضلمه

دنیا: یعنی اللی اتقتل مکانش انت

مراد: اتقتل

دنیا: ایوة مراد فاکر انک مت دلوقتی

مراد: والعمل

دنیا: انا عندی خطه وحکت دنیا خطها لمراد

مراد: بس لوحدک معاهم

دنیا : مش عایزاک تخاف هیقا کویسه

مراد: بس

دنیا: خلاص یا مراد دا الحل الوحید دلوقت

مراد: عندک حق

دنیا: وانت لازم تفضل زی ما هما فاکرین انک میت

مراد: وانا هراقب من بعید بس

دنیا: تمام ودلوقتی انا لازم امشی قبل ما هشام یرجع البیت

مراد: خلی بالک من نفسک

دنیا: مراد حاجه کمان

مراد: ايه

دنيا: انا افكرت كل حاجه

مراد: ايه

دنيا: ايوة معرفش ازاي بس لاقيت نفسي بفتكر كل حاجه تقريبا من تاثير الصدمه بتاعه بابا وان مصطفى موتك

مراد: انا مش عارف اقول ايه

دنيا: دلوقتي لازم امشى وانت أبعد ومتخليش حد يشك انك عايش

مراد: اتفقنا

Back

فاقت من شرودها على صوت والدتها

سماح: اظمنتي عليه

دنيا: اه هو كويس

(لم يعرف ان مراد حى سوا دنيا وهاجر و سماح ووفاء)

سماح: مش كفايه لعب بالنار يا بنتى

دنيا: هما إللى بداه و هيتحرقوا بيها قريب

سماح: يا بنتى انا خايفه عليكى

دنيا: ما تخافيش يا ماما كله هيبقا كويس قريب

سماح: يارب

دنيا: انا هنام دلوقتي وبكرا نكمل كلام

##يتبع

##دنيا فادى

الفصل الثانى عشر

اليوم الموعود

فى صباح يوم جديد كان هشام يجلس وهو يفكر فى مصيره ومن سوف ينتصر هو ام مصطفى فى هذه الحرب التى سوف يخسر احدهما فيها لا محاله

دنيا: صباح الخير

هشام: والخير هيجى ازاي طول ما مصطفى عايش

دنيا: طب واللى يخليك تخلص منه

هشام(بلهفه): ازاي

دنيا: عندى فكره هتخلصنا منه خالص بص انا هكلمه واقوله انك وافقت نتجوز قصاد أن محدش ياذى التانى يعنى لا انت ولا هوا والوضع يهدى

هشام(بسخرية): وانتى هتجوزيه؟؟

دنيا : اكيد لا احنا هنقوله كدا لحد ما نتمكن منه وساعتها هيبقا تحت ايدك

هشام(بتفكير): حلو. اه كويسه بس هيصدق

دنیا(بخبث): اكيد.

اقتعت دنيا هشام بفكرتها وعلى الجانب الاخر كانت تقنع مصطفى بخطه اخرى لليقاع بوالدها
دنيا: الوو

مصطفى: اهلا بالحلوة ايه مش قولتى هتسلمينى ابوكى ولا هوا كلام

دنيا: انا بكلمك علشان كدا اسمع

مصطفى: معاكى

دنيا : بصى انت هتعمل

مصطفى : اتفقنا امته

دنيا : بليل كدا كدا كل اللى هحتاجه مادون و خلاص

مصطفى: انتى ازى اقتعتيه أن الموضوع بالسرعه دى

دنيا: علشان خايف لانت تاذيه فا وافق

مصطفى: طول عمره جبان

دنيا : لازم اقل دلوقتى

.....

فى المساء كانت تقام الترتيبات ولكن ليس ترتيبات الزفاف لا بل قتل كل منهما الاخر كل منهما يريد الايقاع بالآخر
وانفاذ نفسه نفسه فقط لا يعلم اى منهما ما فى انتظاره

(نظرة لكل منهما)

هشام: اول ما ادبك اشارة انت والرجاله عمله اللى قولت عليه.

احد الرجال : تمام

هشام: و اوعى حد يحس بحاجه فاهم عايز كل حاجه تتم صح ويبقا تحت ايدى

احد الرجال: كل هيثم فى السليم

هشام : ياريت

.....

عند مصطفى

مصطفى: بص منك ليه هشام اول مايقف لوحده بهدوء ومن غير ما حد يحس تجبوه على هنا ويتكتف وانا بعد ما اتجوز
بنته هاجى واعذبه بنفسى انا هخليه يتمنى الموت على ايدى فاهمين

الرجال: فاهمين

مصطفى: اى غلطه او حركه مش محسوبه هاخذ قصدها رقبه حد فيكوا فاهمين

الرجال : كله هيبقا حسب الخطه

مصطفى: اما نشوف اخرتها

.....

سماح(بخوف): يابنتى كفايه تعالى نمشى وسبيك منه ماتضيعيش نفسك

دنيا: هما اللى اختاروا خليهم يدفعوا تمن اختياراتهم

سماح: افرض اتاذيتى منهم

دنيا: مراد هيچمنى

سماح : از اى وهما فاكرينه ميت

دنيا: هتعرفى كل حاجه بليل

سماح(بقلق): قلبى مش مطمئن

دنيا: ارتاحى بس وكل حاجه هتبقا كويسه

سماح: يارب يابنتى

.....

مراد: دنيا اسمعنى كويس

دنيا(بقلق): ايه

مراد : قيل اى خطوة انا عرفت ليه ابوكى مربوط بمصطفى

دنيا: علشان معاه فلوس و..

مراد: لا ابوكى ومصطفى شاغلين فى المخدرات والسلاح

دنيا: ايه

مراد: يعنى اى خطوة هتحصل مش هيبقا فيها حبسهم بس دى ممكن تبقا اعدام

دنيا: وانا مش هرجع فى اى خطوة.

مراد: يعنى

دنيا: ايوه هسلمهم مهما حصل

#دنيافادى

#تائه_من_دونك

رأيكم 😊😄

الفصل الثالث عشر والاخير

دنيا: ايوه هسلمهم

مراد: متأكدة دا ابوكى

دنيا(بكسرة): اه. كل واحد لازم ياخذ حقه اخذ حقى منه وحقك وحق امى اللى كان معيشها فى خوف على طول

سماح: انا عارفه يابنتى أنه صعب عليكى بس دا الحق وكمان عايزاكى تسامحينى يابنتى كل ما كنت احاول افرض اللى بيعمله كان بيهددنى أنه هيخذك ويهرب بيكى لمكان بعيد عنى سامحينى

دنيا(بدموع): مسمحاكى بس هوا عمرى ما هسامحه

مراد: أهدى يا حبيبتى ماكانش ذنبك من الاول ولا ذنبك انتى كمان يا ماما

سماح(بدموع): بعد كل دا لسه بتقوليلى يا ماما

مراد: انا المفروض اشكرك مش اقولك يا ماما بس انتى كدا كونتى بتحمى بنتك مقدرش الومك اللى عليه اللوم هو هشام علشان مايستهلش ناس زيكم وقريب هياخذ جزائه

دنیا: فعلا دی نهایتہ

.....

فی المساء كانت تمت ترتيبات الزفاف مسبقا

مصطفى: هو الماذون لسه مجاش

هشام: لسه زمانه فى الطريق

وفاجئہ دخل رجال وملوء أرجاء المكان هحاول هشام الهرب عندما راهم

مصطفى: مكانك ايه فإكر انى هسبيك لا انت نهيتك هنا

وفاجئہ خرجت طلقه من أحد رجال مصطفى واستقرت فى قلب هشام

دنیا(بصدمه): انت عملت ايه بابا باااااا

مصطفى: فكرانى اهيل ومش عارف ان المحروس عايش بس انا هحصره عليكى

حاولت دنيا الهرب ولكن قيدها أحد الرجال

مصطفى: اخفوها فاهمين والمرة دى هتبقى ارملة بجد

دنیا(بخوف): عرفت ازاي

مصطفى: ايه فإكرة انى غبى اوووى كدا علشان اصدقك بسهولة كونت مراقبك كويس وعرفت أن رجالتى اغبيه

ماعرفوش ينفذو حاجه بسيطه دى قتل جوزك بس المرة دى انا اللى هنفذ بنفسى

.....

فى مكان آخر

مراد: ايه بيحصل فوق وسمعت ضرب نار

عادل: استنى دنيا. لسه مش أدت إشارة

مراد: أبوة بس حاسس ان فى حاجه غلط

عادل: ماينفعلش ندخل القوة لسه مجتش

مراد : مايهمنيش انا دخل بلا يا رجاله

دخل مراد المنزل لم يجد سوى بعض رجال مصطفى وهشام ملقى على الأرض يلتقط أنفاسه الأخيرة بجوار سماح التى

تبكى لرويت زوجها هكذا

هجم رجال مراد على رجال مصطفى فرجال مراد أكثر عددا

مراد(بعصبيه مشوبه بالخوف): فين دنيا وايه حصل

هنا

سماح(بيكاء): مصطفى مصطفى عمل كدا. وخطف دنيا وهرب

مراد: ايه هرب هرب ازاي

سماح: الحقهم يابنى بسرعه

مراد: انا هجيبك يا مصطفى

.....

فى احد المخازن القديمه كانت دنيا تجلس مقيدة وحاولها مصطفى و رجاله

مصطفى: عارفه انا اخترت المكان دا ليه

دنيا.....

مصطفى : هعتبر انك سالتى علشان مراد عارف المكان مش عايز اتعبه قبل ما يموت لازم اريحه بردو

دنيا: هيقولك

مصطفى(بضحك): بجد هنشوف زمانه جاى

دنيا: انت جبان وخايف تواجه صح

مصطفى: امم فعلا حتى هتشفوى لما يدخل من الباب على رجله هيخرج متشال قدامك

دنيا: انت اللى هتخرج من هنا على الحبس

مصطفى: يعجبني فيكى انك طموحه اووى ياقلبي

.....

فى سياره مراد

مراد: هيكون فين

عادل: مش ممكن يكون راح نفس المكان اللى كانت مخطوفه فيه قبل كدا

مراد: على أساس أنه غبى

عادل: لا بس هو عايز ياذيك انت فا اكيد عايزك توصله

مراد(بتفكير): فعلا بس انا اللى هندمه على كل حاجه وكل لحظه فكر ياذيني فيها

.....

مصطفى : هو اتاخر ليه

دنيا: مستعجل على اخرتك ليه

مراد: وانا مايردنيش انك تستنا كتير

مصطفى: اهلا بالغالى اللى...

لم يدعه مراد يكمل كلمته وسدد له لقمه

مصطفى هو يمسح فمه اثر الدماء: دى مش اخلاق بس هوريك اخلاقى انا وهجم عليه مصطفى حاول مراد انتى يتفدا
ضرب مصطفى ولكنه ولم ينجح حيث كان مصطفى ضخم الهيئه ولكن مراد كان غضبه سيد موقفه ولكن مصطفى بغته
بطعنه سكين

دنيا: مراد.

وهنا حاصرت الشرطه المكان اخذت مصطفى ورجاله

ونقل مراد لمستشفى

بعد عدة ايام

مراد: اخيرا هخرج من هنا

دنيا: الدكتور قال انك كويس دلوقتى

عادل: عندى خبر حلو

مراد: ايه

عادل: مصطفى اتحكم عليه باعدام علشان بيتاجر فى المخدرات وقتل هشام

دنيا: خد جزاه خلاص

مراد: عارف ان اللى حصل صعب عليكى بس

دنيا: خلاص اللى حصل حصل وكل واحد خد اللى يستاهله مش عايزين نتكلم فى الموضوع دا تانى

مراد: بس انا ماخدتش اللى استاهله

دنيا: مش فاهمه

مراد: مراتى عايز اتجوز بقا

دنيا: روح اتجوز

مراد: ايه

دنيا: ايه اتجوز اصل انا صرفت نظر

مراد: صرفتى ايه ياختى نظر ايه يا نظر

دنيا: ايه هنتجوزنى غصب

مراد: انتى كدا كدا مراتى

دنيا: انت بتزعق فيا طب طلقنى

عادل: دا انت اللى يكون فى عونك

مراد: احنا هنبدا نكد طب تعالى

دنيا: نزلنى مراد نزلنى

مراد: احنا نروح الفيلا ونفهم حوار طلقنى دا

عادل(بضحك): مراد استنى طب خد طنط سماح معاك

سماح: العيال اتجننوا

عادل: بس بيحبها

سماح: ربنا يهنيهم

تمت

#دنيافادى

#تائه_من_دونك

رايكم

(تمت)

لكل اللى عجبته النوفيلادى وعايز يقرأ الحلقات الخاصه هتنزل فى البيدج بتاعتى

روايات بقلم دنيا فادى

